

»Mitt jobb är att *smitta* barnen med **läsbacillen!**«

Läsfrämjare och tidigare ledamot i läsrådet.

Ingela Korsell

Ålder: 58 år.

Yrke: Författare, grundskollärare och doktorand i pedagogik.

Bor: Mariefred.

Familj: Man och två vuxna döttrar.

Första läsoplevelse: *Vanten* »som pappa läste högt med roliga röster«.

Aktuell med: Författare till *Guldklassen*, ny läslära Fk-åk 3.

Favoritväsen: Mylingen, dödsväsen.

Antal utgivna böcker: 19.

Det är 15 grader kallt och gnistrande vackert. Frosten ligger som ett isigt täcke över innergården till det vackra 1700-talshuset i Mariefred, platsen som författaren Ingela Korsell befolkat med diverse väsen och magiska varelser i den populära barnboks-serien *PAX*, som hon skrivit tillsammans med författarkollegan Åsa Larsson. Ingela står på farstutrappan till sitt älskade 1700-talshus och bjuder mig att stiga på. I huset finns spår från tidigare ägare i form av anteckningar och inristade namnteckningar i tak och väggar. Men om huset också är bebott av väsen, är oklart.

Vi slår oss ner i vardagsrummet, där en av husets många eldstäder fortfarande är varm från gårdagskvällens brasa. Ingela sätter sig i fåtöljen, och den svarta dvärgpudeln Tillo lägger sig till rätta i hennes knä. Ingela Korsell är utbildad grundskollärare och jobbade flera år som lärare, innan hon blev författare på heltid 2014.

Hur ser du på läsandet de första skolåren?

»Läsningen börjar redan när man är bebis, eller i mammas mage«, skrattar Ingela.

Hon tycker att det är bra att läsningen har stärkts i styrdokumentet för förskolan och fritidshemmet.

»Läsningen är oerhört viktig de första skolåren, för att knäcka läskoden. Sen handlar det om att fortsätta att omges och marineras i olika typer av texter. Mata på med böcker. Gå på bibliotek. Gå in i bokhandeln. Ta på böckerna. Visa att du läser själv och prata om det du läser. Är det något pappor kan göra, så är det att visa att de läser.«

Hur kom det sig att du blev lärare?

»Jag kommer från en lärarsläkt. Pappa var mellanstadielärare. Min faster var lärare. Farfar var lärare. Det finns så många lärare i min släkt. Man kan säga att jag fick det med modersmjölken.«

Ingela har jobbat mest på mellanstadiet med barn i den »magiska mellanåldern« – eller »guldåldern«, som hon också kallar den.

»Mellanstadiet elever är kompetenta, de har fått lite erfarenheter och de flesta har knäckt läskoden«, säger Ingela. »De har kommit in i ett annat läsande. Nu förväntas de också börja läsa på egen hand i syfte att uppleva och lära – självklart utifrån en medveten och strukturerad undervisning där textsamtal ingår.«

»I själ och hjärta är jag lärare, men just nu jobbar jag som författare.«

Hur kom det sig att du blev författare?

»Ja, det undrar jag själv ibland«, skrattar Ingela. »Det började med en lärarhandledning i hur man kan jobba med skönlitteratur i undervisningen. Jag skrev handledningen och sen skrev jag även den skönlitterära texten *Den svarta handsken*«, berättar hon.

Efter det har det blivit både läromedel och skönlitterära böcker – hela 19 stycken.

»I själ och hjärta är jag lärare, men just nu jobbar jag som författare.«

Förutom PAX-serien har Ingela gett ut tre böcker om **väsenologi** – ett ord hon hittat på själv och som betyder läran om väsen i folktron. Intresset för väsen, magi och folktro har funnits med länge, och inslag av detta hittar man i många av hennes böcker.

»Jag tänkte hela tiden att jag måste skriva en faktabok. Jag vet att många elever gillar faktaböcker. Hittar man något som intresserar en, då kan man få sig själv att läsa sånt som är lite svårare att läsa.«

»Man skriver ju alltid för sig själv, men i min roll som författare har jag tänkt på mina elever som hade det jobbigt med läsningen«, fortsätter Ingela. »Jag funderade på vad de skulle gå igång på och vad som skulle kunna få dem på kroken. Faktaböcker har visat sig bra för att fånga pojkars intresse. *Väsenologi*-böckerna kan man nästan slå upp var som helst och börja läsa. Man kan alltså läsa boken i den ordning man vill. Det finns flera typer av texter: faktarutor och listor, läskiga fiktiva berättelser och sammanhängande faktatexter. Och illustrationerna av Reine Rosenberg är lika viktiga som texten«, säger hon och visar mig de suggestiva och stundtals läskiga bilderna, som verkar hämtade ur spelvärlden.→

Till *Väsenologi* finns en kostnadsfri lärarhandledning – hämta den på **nok.se!**

Hur förklarar du framgången med *Väsenologi-* och *PAX*-böckerna?

»Jag tror att det finns ett behov att testa sin rädsla under trygga förhållanden. Särskilt i mellanåldern, när man berättar spökhistorier för varann. Man vill bli skrämmd. Många tror att man inte får skriva skräck för barn. Men vi lockar in dem med coola omslag, skräck, monster och fantasy, och sen får de socialrealismen på köpet. Det är två spår i *PAX*-böckerna. I fantasydelen drar vi på rejält, men i den realistiska delen har vi varit mer försiktiga.«

»Vi ska skrämma skiten ur dem, det är vårt motto!«

Ingela tror också att det beror på att texten är lättillgänglig och inte för barnslig eller gullig. Ämnena i sig kan vara komplexa, om språket är lättillgängligt. Man får inte nedvärdera sina läsare.

»Jag tror att det finns ett behov att testa sin rädsla under trygga förhållanden.«

Hur ser du på läsning i stort?

»Det är oroande att barn och unga läser allt mindre.«

Med läsning menar hon all typ av läsning, förtydligar hon. Inte bara skönlitteratur.

»Det är viktigt att vi som medborgare kan läsa en längre löpande text, en nyhetstext till exempel. Det är en fråga om demokrati; att veta sina rättigheter, att kunna påverka med ord och kunna uttrycka sig. Att läsa och skriva är grunden i utbildning, i alla ämnen. Har man svårt för det, då blir det svårt – både på individnivå och samhällsnivå.«

Har du något råd till Sveriges lärare som du vill skicka med?

»Om jag skulle gå tillbaka som lärare, skulle jag kräva mer kontinuerlig vetenskapligt grundad fortbildning om läsning. Jag skulle inte vara så *snäll*. Jag skulle kräva mer, det gagnar även eleverna. Vill vi få till en förändring, måste man få lämna klassrummet ibland.«

Nyheter!